

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **A. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 marca 2024 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym
postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 5 grudnia 2023 r.
(sygn. akt II AKz 749/23), zmieniającym postanowienie Sądu Okręgowego
w Szczecinie z dnia 30 października 2023 r. (sygn. III K 266/21),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Szczecinie postanowieniem z dnia 5 grudnia 2023 r. (sygn. akt II AKz 749/23) utrzymał w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 30 października 2023 r. (sygn. akt III K 266/21) o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego w stosunku do A.P. Uzasadnieniem tej decyzji był brak wystąpienia okoliczności, które nakazywałyby wydać nowy wyrok łączny.

Skazany złożył wniosek o wznowienie tego postępowania. Wskazał jedynie, że jest to rozstrzygnięcie niesprawiedliwe i domaga się wydania nowego wyroku łącznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z uwagi na spełnienie warunków określonych w art. 545 § 3 k.p.k. właściwym rozstrzygnięciem okazała się odmowa przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania jako oczywiście bezzasadnego. Treść powyższego przepisu obliguje do przeprowadzenia kontroli wniosku strony, która nie dopełniła wymogu sporządzenia i podpisania go przez obrońcę lub pełnomocnika pod kątem tego, czy nie jest on oczywiście bezzasadny, bez konieczności wzywania jej do uzupełnienia tego braku. Oczywiście bezzasadność wniosku o wznowienie postępowania wiązać należy z sytuacją, w której w jego treści odwołano się do okoliczności będących już przedmiotem rozpoznania w postępowaniu o wznowienie. Wymieniając tę podstawę ustawodawca posłużył się zwrotem "w szczególności" nie stwarzając tym samym zamkniętego katalogu powodów uznania wniosku za oczywiście bezzasadny. Nie jest zatem wykluczona możliwość jego rozbudowania o przesłanki mogące się wyłonić na tle realiów indywidualnej sprawy. Racjonalne jest twierdzenie, że powyższą ocenę odnieść trzeba także do sytuacji, w której w sposób jaskrawy i nie wymagający szczególnie pogłębionego badania wniosek nie będzie wykazywał istnienia podstaw wznowieniowych, określonych w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego oraz, gdy brak będzie przesłanek do wznowienia postępowania ex officio lub podstawy te będą wprawdzie powołane, lecz tylko formalnie.

Pismo skazanego nie przyjmuje (poza tytułem) formy, która pozwalałaby odczytać z niego jakiegokolwiek argumenty natury prawnej, nie wspominając już o odnalezieniu w nim przesłanek do wznowienia postępowania zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b czy art. 542 § 3 k.p.k.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

[J.J.]

[ał]

